

بازنگری راهبردی در طراحی فضاهای شهری پیاده محور با تاکید بر کاهش آلاینده های شهری

محمد رحیم رهنما، دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی مشهد
محمد هادی جاوید، دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی مشهد
معاون شهرسازی و معماری شهرداری مشهد
سید علی حسین پور، دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه فردوسی مشهد
گروه شهرسازی دانشگاه بینالود مشهد¹
¹ Hoseinpour2020@gmail.com, 09126105383

چکیده

به دنبال آلودگی هوا، که متاثر از مصرف بالای سوختهای فسیلی در جهان کنونی می باشد سیاست کاهش استفاده از وسایط نقلیه شخصی می تواند راهگشا باشد و این امر با طراحی و تقویت فضاهای پیاده محور امکان پذیر می باشد. با بررسی تاریخ شهرسازی ایران می توان دریافت که شهرها در گذشته از قابلیت پیاده مداری بالایی برخوردار بوده و پیاده روی به عنوان اصلی ترین الگوی جابجایی مردم در داخل کانون های زیستی به دلیل کم هزینه بودن یا در دسترس بودن آسان برای کلیه اقشار جامعه به شمار می رفت این امر پس از انقلاب صنعتی و سلطه اتومبیل ها بر شهر بسیار کمرنگ گردید، تا بدان جا که فقدان این فضاهای پیاده محور شهرها را دچار مشکل نموده و برنامه ریزان و طراحان شهری ناگزیر به ارائه راهکارهایی در جهت احیا این فضاها برآمدند. هدف از این تحقیق ارائه راهکارهای استفاده از فضاهای پیاده محور در راستای کاهش آلاینده ها در بحث مدیریت شهرهاست. روش تحقیق این مقاله مبتنی بر روش تحلیلی - توصیفی بوده و اطلاعات مورد نیاز آن با استفاده از روش کتابخانه ای جمع آوری شده است. نتایج بدست آمده در این مقاله نشان می دهد که مدیریت شهری با رویکرد به احداث گذرهای ویژه عابر پیاده در صورت انجام مکان یابی صحیح و ایجاد تسهیلات لازم برای عابرین پیاده می تواند به عنوان راه حلی جهت تشویق پیاده روی، کاهش مصرف سوخت، حذف آلاینده ها، بالا بردن ایمنی، رفاه اجتماعی و افزایش رونق اقتصادی کاربرد داشته باشند.

واژگان کلیدی: کاهش آلاینده ها، پیاده راه، فضای شهری، مدیریت شهری، زیست محیط شهری

